

VERENIGING opgericht 30 mei 1930 HUISDUINER BELANG

Bestuurssamenstelling per 26 oktober 2006

Voorzitter

J. Dop, Badhuisstraat 70, 1783 AL tel. 66 80 40

Secretaris

R. Stam, Badhuisstraat 37, 1783 AH tel. 62 84 88

Penningmeester

M. Bais - Meijer, Badhuisstraat 126, 1783 AN tel. 62 39 68

Bestuurslid

R. Meijer, Badhuisstraat 60, 1783 AK tel. 62 61 03

Bestuurslid

J. Bakker, Duinweg 30, 1783 AS tel. 62 32 25

Bestuurslid

S.W.H. Doodeman, Rembrandstraat 17, 1783 AG tel. 62 60 81

VUIL- EN GLASCONTAINERS NAAR ANDERE PLEK

Er was maar een klein gezelschap van elf Huisduiners aanwezig op de avond met wijkmanager Martin van der Maas, donderdag 25 januari j.l. in het Dorpshuis, maar er werden wel spijkers met koppen geslagen. Zo zal de gemeente bekijken of het mogelijk is de vuilcontainers bij het Anton Pieckhof en de glascontainer achter de poort, uit het zicht te zetten.

Bewoners hebben in de politie-enquête onder meer aangegeven, dat zwerfvuil in Huisduinen een bron van ergernis is. De gemeente heeft daar een speciale ploeg voor. Bij een concentratie van zwerfvuil kan men bellen naar de **Klanten-service, telefoon 671200**. (In het keuzemenu kiezen voor de optie: openbare ruimte.) Binnen enkele dagen zal de gemeente dan actie ondernemen.

In het aprilnummer van de dorpskrant volgt een uitgebreider verslag van de avond met de wijkmanager.

VERS VAN DE PERS

COPIJ INLEVEREN

COPIJ

Het krantje vindt u
eind maart / begin april
in uw brievenbus.

(8 april is het Pasen)

kunt u inleveren
vanaf nu tot uiterlijk

19 maart

Postadres:

Vereniging Huisduiner Belang
Postbus 383
1780 AJ Den Helder

Dorpshuis:

Badhuisstraat 23 - 25
1783 AH Huisduinen
tel. 61 88 04

Postgiro rekening

Giro 1573533
t.n.v. Huisduiner Belang,
Postbus 383
1780 AJ Den Helder

Emailadres secr:

secretarishdb@quicknet.nl

Kamer van Koophandel

Ingeschreven te Alkmaar
onder nr. 37 V634013.

Dorpskrant

Lia Tompot, copy inleveren op:
Badhuisstraat 90
1783 AM Huisduinen

tel. 61 39 10, 06 15 17 15 62
e-mail: rtompot@quicknet.nl

verslaggeving: Manja Halee

Ledenadministratie

(voor opzeggingen)
Monique Green-Sprengers
Badhuisstraat 58, 1783 AK
tel. 68 33 35,
e-mail: mwsrccg@planet.nl

COLOFON

ONTWERPEN RUDI VAN DE WINT OP HUISDUINER DORPSPLEIN

Rudi van de Wint zal – postuum – een duidelijk stempel drukken op het plein van ons dorp. Het bestuur van Huisduiner Belang wil namelijk zijn ontwerpen voor ‘straatmeubilair’ toepassen bij de herinrichting van het plein. Het gaat om de ontwerpen die de kunstenaar maakte voor het Duinparkplan in Nieuw Den Helder.

Onze dorpsvereniging heeft Woningstichting toestemming gevraagd om deze ontwerpen, onder meer voor lantaarns, banken en prullenbakken, te mogen gebruiken.

Zoals bekend, heeft een bewonerswerkgroep zich de afgelopen maanden beziggehouden met het ‘plan dorpsplein’. In het voorjaar van 2006 had de gemeente een inrichtingsschets gepresenteerd, die niet onverdeeld enthousiast werd ontvangen. Aan de werkgroep de taak om, nog steeds in overleg met de gemeente, met een nieuw plan te komen waarvoor voldoende draagvlak zou bestaan.

De werkgroep hanteert deze uitgangspunten:

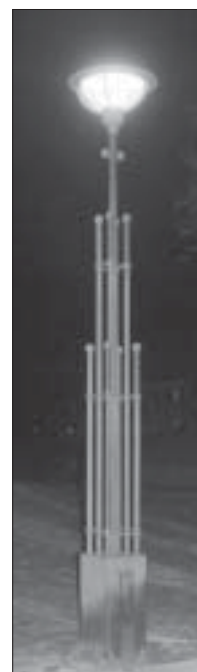
- * Het plan moet stedenbouwkundig verantwoord zijn: bestaande beeldlijnen worden gehandhaafd. De bomenrij die aan de noordkant van de Badhuisstraat staat, moet ook op het plein terug te vinden zijn.
- * Beplanting moet passen in het kustklimaat en de omgeving.
- * De weg over het plein blijft gehandhaafd, maar mag niet prominent zichtbaar zijn (geen laan-achtige beplanting).
- * In verband met evenementen als de kermis moeten bepaalde elementen mobiel zijn.
- * Elementen moeten in het straatbeeld passen en ook bij elkaar. Het geheel moet een verzorgde indruk maken!

Mede als eerbetoon aan Rudi van de Wint heeft de werkgroep een voorkeur uitgesproken voor de ontwerpen van deze kunstenaar die afgelopen zomer volkomen onverwacht overleed. Van de Wint woonde een groot deel van zijn leven op Huisduinen. De ontwerpen die hij voor het Duinpark maakte en die Huisduiner Belang nu wil overnemen, zijn uitgevoerd in cortenstaal dat op den duur een egaal bruin patina krijgt. Er worden ook, is het plan, speciale boombakken op het dorpsplein geplaatst. Ze krijgen de kelkvorm van het kunstwerk *Eidolon* dat in het natuurgebied De Nollen staat. (zie hiernaast, foto H. Ruiter)

De beplanting zal bestaan uit krentenboompjes, skimmia, brem en lavendel, soorten die het vrij goed doen aan de kust.

Het Huisduiner kerkje wordt in de nieuwe situatie letterlijk in het zonnetje gezet: door middel van grondspots.

Het ambitieuze herinrichtingsplan is al bij de gemeente ingediend. De totale kosten worden begroot op 115.000 euro. Dat is bijna het vijfvoudige van het bedrag dat de gemeente voor de verfraaiing van het dorpsplein beschikbaar heeft. Huisduiner Belang doet z'n best om aanvullende financiering te vinden via sponsoring, bijvoorbeeld het adopteren van banken, boombakken, enz.

ONDERHOUD DORPSHUIS

Het bestuur wil een aantal ambtenaren en de monumentencommissie uitnodigen voor een bezoek aan het dorpshuis. „We willen alle gebreken van het dorps- huis onder hun aandacht brengen en dat goed voorbereiden. Zodra we een bouwkundig rapport hebben over de stand van zaken komen de conclusies zeker in het krantje”, aldus onze voorzitter.

Het bestuur is in gesprek met de gemeente over, onder andere, de nieuwe zijdeur. De commissie voor cultuurhistorische waarden in Den Helder is het niet eens met de huidige vorm ervan. Ze hadden graag gezien dat we meer hadden gekeken naar de voorzijde van het gebouw.

Wij hebben echter bij de nieuwe deur qua afmeting (hoogte) model

en metselwerk gekeken naar de bestaande zijdeur zoals de gemeente die ooit heeft geplaatst!

We gaan e.e.a. op papier zetten en stellen dan direct de totale staat van het gebouw aan de orde. De bouwkundige staat van het dorps- huis gaat namelijk erg achteruit. De goten zijn totaal verrot, er zitten veel scheuren in de muren. Op de zolder zijn lekkage plekken te zien en het gebouw is bijvoorbeeld totaal niet geïsoleerd wat onze stookkosten behoorlijk opschroeft.

We zullen een terzake deskundige uit Huisduinen raadplegen om ons bij te staan bij de rapportage aan de gemeente.

In het verlengde hiervan gaan we ons alvast oriënteren op voorzetramen wat voor warmte- en geluidsisolatie een flinke vooruitgang zal zijn.

Ron Stam, secretaris

DONATIE HUISDUINER KERK

Het bestuur heeft besloten om een eenmalige donatie van € 500,- te doen aan het bestuur van het Huisduiner kerkje. Dit geld zal worden besteed aan het onderhoud.

Veel Huisduiners zijn al donateur van het kerkje, maar met deze bijdrage hoopt het bestuur tevens dat inwoners van Huisduinen die nog geen donateur zijn, gestimuleerd worden dat wel te worden, zodat het kerkje in volle glorie behouden kan blijven.

(zie ook de laatste pagina van het krantje)

ONTWIKKELINGEN OS&O-TERREIN

Het bestuur van Huisduiner Belang heeft een geplande bijeenkomst in december afgeblazen. Voorzitter Jan Dop: „De gemeente heeft, naar onze mening, de zaak niet op de juiste wijze voorbereid. Een nieuw overleg tussen HB, Gemeente en de Hopman Groep is in voorbereiding.” Hieronder de opmerkingen die de OS&O-commissie naar de gemeente heeft verstuurd.

1. Gang van zaken tot nu toe

Tijdens verschillende overleggen zijn door gemeente en projectontwikkelaar intenties uitgesproken en toezegging gedaan. Het bevreemdt ons dat wij de voortgang op dit moment via de lokale pers moeten vernemen. Wij nemen aan dat dit op een misverstand berust en u in het vervolg ons, conform de gemaakte afspraken, direct op de

hoogte zult houden van de vorderingen.

2. Procesbeschrijving

Voor het optimaal kunnen volgen van het gehele proces hebben we informatie nodig. Deze informatie kan zowel in- als extern worden gebruikt.

Huisduiner Belang zou graag een ‘spoorboekje’ zien met betrekking tot het gehele proces.

In dit document dient te worden beschreven welke fasen worden doorlopen, welke acties worden uitgevoerd en door wie, alsmede de resultaten per fase of subfase. Het geheel dient gekoppeld te zijn aan een tijdsplanning.

3. Communicatie

Het genoemde document is de basis voor de totale voortgang van het project en de terugkoppeling daarvan richting bewoners en betrokkenen. Middels een regelma-

tige bijdrage aan de dorpskrant kan duidelijk de stand van zaken aan de hand van het spoorboekje worden weergegeven. Een duidelijke, visuele, weergave is hieraan onlosmakelijk verbonden. Wij vinden het voor het slagen van het project essentieel dat een heldere communicatie naar bestuur en bewoners plaatsvindt.

4. Rol Huisduiner Belang

Het zou prettig zijn als in het bovengenoemde spoorboekje zou worden opgenomen, op welk moment en met welk doel Huisduiner Belang in het proces zal worden betrokken. Wij hechten eraan te melden dat Huisduiner Belang een rol als klankbord wil vervullen. Het is geenszins de bedoeling dat plannen ter accoording aan Huisduiner Belang worden voorgelegd.

Jan Dop, voorzitter

KERSTTIJD in Huisduinen

Het bestuur liet zich niet onbetuigd.
Kosten noch moeite werden
gespaard om Huisduinen
in kerstfeer te brengen.
Namens alle bewoners
hartelijk bedankt
voor jullie inzet!

met
oliebollen.....

.....van Albert Vermeulen
en Siegfried Kortüm

1e WINTERFAIR

17 december 2006

NIEUWE ADVERTENTIEPAGINA'S

Heeft u de nieuwe advertenties al gezien?

De adverteerders verdienen uw aandacht, zij zorgen er mede voor dat de kosten van het krantje binnen de perken blijft. Hartelijk dank namens alle leden en donateurs!

KERSTFAIR EEN SUCCES

De kerstfair is zeer goed ontvangen. Zowel van de bezoekers als de deelnemers kwamen voornamelijk positieve geluiden ondanks het toch slechte weer. Er zijn volop ideeën voor volgend jaar. Later neemt het bestuur hier een besluit over.

Heel leuk was de bijdrage van Siegfried Kortüm die zondag 17 december vanuit zijn bakkerij in alle vroegte van Duitsland voor de kerstfair naar Nederland was gekomen met Duitse lekkernijen (hij heeft een bakkerij in Dortmund en heeft al jaren een tweede huis aan de Rembrandtstraat). Hij ging ook heerlijke olie-bollen bakken naar Duits recept. Ze waren in no-time uitverkocht. Hij staat zijn winst af aan het Huisduiner belang!

De après-ski huisjes waren een schot in de roos. Er is bij andere organisaties belangstelling voor. Zij zullen worden verhuurd zodat we nog iets van de kostprijs terug kunnen halen.

Ron Stam, secretaris

Op de foto hieronder ziet u de gezellige drukte op de Nieuwjaarsreceptie.

IERSE AVOND

Zet de datum alvast in uw agenda!

Meer gegevens volgen in het volgende krantje. Kaarten zijn er nog niet en de prijs is nog niet bekend. Vanaf 14 maart zijn de kaarten verkrijgbaar bij Lijstenmakerij Ton Roelofs, Javastraat 54. Openingstijden: zie achterzijde van het krantje.

zaterdag 14 april

natuurlijk in het Dorpshuis!

Sam, was jouw keuveltje een prinses met kasteel?

Inmiddels zijn bijna alle Sintmaarten-prijsjes daar waar ze moeten zijn, behalve één.

Wie is SAM?

Een meisje, 5 jaar, een pracht keuveltje had ze, een prinses met kasteel.

Lieve Sam kom je langs om je prijsje op te halen?

Rieneke Veken, Kijkduinlaan 12

*foto:
Ron Stam*

DAMESKERSTAVOND IN HET DORPSHUIS

19 December 2006.

Het was weer zover.

Bijna 40 jaar komen de dames van Huisduinen bij elkaar om het kerstfeest te vieren.

In de grote zaal van ons dorps-huis, worden de lange tafels symbolisch neergezet: in een kruis.

Er worden verhalen verteld, er wordt gezongen, stille nacht heilige nacht.

Ook zijn we even stil, voor wie er niet meer zijn.

En er is lekker eten: een pasteitje, een glaasje wijn, verschillende soorten brood, heerlijke vleeswaar, noem maar op.

Een avond gezellig praten met elkaar. Organisatie, bedankt, tot de volgende keer!

(foto's en tekst via Rienke Veken)

Wat hebben de vrouwen vroeger toch moeten ploeteren om hun huishouden zo goed mogelijk te doen. Van elektrische hulpmiddelen was nog lang geen sprake en nu kan je ze bij wijze van spreken niet op de vingers van beide handen tellen.

Toen wij in 1946 in Nederland kwamen na een jarenlang verblijf in Nederlands-Indië, konden we voorlopig bij oma in huis komen. Een geiser had oma in die jaren niet, laat staan een badkamer. Voor ons die gewend waren om meerdere keren per dag te mandiën (douchen), was dat dus even afzien. We vonden ze hier in Holland maar een stelletje viespeuken: één keer in de week baden!

Mijn vader stierf het jaar erop en een paar weken erna kreeg mijn moeder van de gemeente een bo-venwoning aangeboden. Ze dacht meteen: Nu is mijn man er niet meer en nu scharpen ze ons af met een bovenhuis. Maar toen ze ging kijken, viel dat bovenhuis heel erg mee. Er waren vier slaapkamers en voor de rest was het groot genoeg voor ons drietjes. Maar... natuurlijk weer geen badkamer en geen geiser, zoals trouwens de meeste huizen van pas na de oorlog. Als je ging badderen, dan moest dat in de keuken gebeuren en je haar waste je onder de kraan bij de gootsteen, nadat je eerst een grote ketel of pan op het vuur had gezet. Zo mengde je koud en warm water door elkaar.

Op een dag had mijn moeder 's avonds erwtensoep gemaakt en die pan met soep stond nog heerlijk na te pruttelen op het vuur naast mijn pan met warm water die ik op het vuur had gezet toen ik mijn haar wilde wassen.

En zo kon het gebeuren, dat ik me, met mijn ogen half dichtgeknepen van de shampoo, in de pan vergiste en per ongeluk de verkeerde pan pakte en een grote scheut in het koude spoelwater gooide. Door de geur van soep deed ik mijn ogen open

en zag groen water in de waskom. Dus moest ik opnieuw beginnen en was het 'beste' van de erwtensoep afgeroomd. Wat een ellende allemaal bij gebrek aan een badkamer of zelfs alleen maar aan een geiser.

Maar dit is nog niets vergeleken met wat mijn moeder als 16-jarig meisje meemaakte. Als ze vroeger bij oma thuis gingen badderen, dan deed men dat in de bijkeuken. Dat kon makkelijk, want het was naast het toilet en je

kon de ruimte afsluiten. In de winter was het daar natuurlijk te koud en moest het in de kamer gebeuren.

De hele familie trok zich terug in de keuken waar het lekker warm was en het water op het fornuis stond warm te wezen voor diegene die aan de beurt was. De kachel werd goed opgestookt en er werd een klein schemerlampje aan gedaan. En met de gloed van het vuur die door de mica-ruitjes heen scheen, was er voldoende licht. De schuifdeuren naar de voorkamer waren gesloten en de velours gordijnen dicht gedaan. Tussen de divan en de crapaud zette oma de teil voor de kachel neer. De kleren en de handdoeken lagen vlakbij de kachel, lekker warm.

Toen mijn moeder zich eens lekker dacht te gaan wassen en ze nog even nagenietend in de teil zat, werd er gebeld. Tante Mien, moeders zuster, werd naar voren gestuurd om te kijken wie het was. Ze liep langs mijn moeder naar de voordeur. Mijn moeder spitste haar oren om te horen wie er aan de deur stond. En daar hoorde ze meneer Hollestelle, een kerkenraadslid van de Lutherse Kerk, met een zware stem aan tante Mien vragen: "Zo jongedame, is je vader thuis?" en tot mijn moeders

ontzetting antwoordde tante Mien: "Jazeker, meneer Hollestelle, komt U binnen!" Mijn moeder wist op dat moment niet zo gauw wat ze moest doen en in haar zenuwen dacht ze alleen zo gauw mogelijk wegwezen hier!

Ze pakte in paniek het teiltje op en zo in haar blootje stooft ze, het teiltje voor zich uit dragend de keuken door op weg naar de bijkeuken. De familie die in de keuken zat te lezen en te breien zag met grote ogen en open mond dit tafereel voorbij schuiven. Meneer Hollestelle, die inmiddels via de gang de spaarzaam verlichte kamer was binnengekomen en de kleren zag liggen, begreep meteen wat er gebeurd was en zei met zijn zware stem: "Oh, ik geloof dat ik er hier één verjaagd heb". "O, gos ja", zei tante Mien bedremmeld. Opa handelde in de keuken gauw de zaken af waar het kerkenraadslid voor kwam en oma had inmiddels de kleren naar mijn moeder in de bijkeuken gebracht met de woorden "Hier, trek gauw aan, het is hier veel te koud".

Toen alles weer een beetje rustig was, vroeg oma aan tante Mien hoe of ze toch zo onnadenkend had kunnen handelen en tante Mien zal wel gezegd hebben, zoals ze wel vaker deed: "Ja, maar, dan vergeet ik het niet, maar dan denk ik er niet meer aan". Op dat moment kwam mijn moeder de keuken binnen en met een overslaande stem van ingehouden woede zei ze tegen haar zusje: "Als jij ...als jij je eerstdaags staat te wassen, laat ik de hele kerkenraad binnen!"

Niemand dorst op dat moment om die koddige opmerking te lachen. Ze begrepen wel, dat het een gênante vertoning voor mijn moeder was geweest.

Later hebben ze er uiteraard wél met zijn allen hartelijk om kunnen lachen, mijn moeder inclusief. En dat is goed, zo hoort het ook!

Jacky Ambriola-Zagt

JONGEREN KRIJGEN DE RUIJITE IN HET DORPSHUIS

Het initiatief van Laura en Koen Zijlmans om een avond te organiseren voor jongeren in Huisduinen, is bij het bestuur van Huisduiner Belang met enthousiasme ontvangen. Er is zelfs al een datum vastgelegd.

De inhoud van de avond staat nog niet vast. Deze eerste keer is het vooral van belang dat iedereen elkaar leert kennen. Verder denken Laura en Koen aan verschillende activiteiten, tafelvoetbal, darten, een film, dansen, dat is allemaal mogelijk. Het tweetal staat open voor suggesties en hoort graag wat andere jongelui ervan vinden.

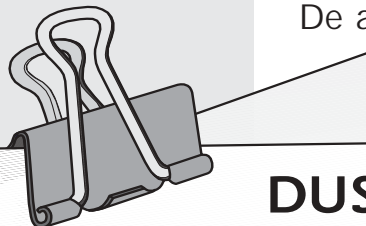
Op vrijdag 2 maart 2007 wordt in het Dorpshuis de eerste avond gehouden en alle tieners uit ons dorp zijn daar van harte welkom.

De avond staat of valt natuurlijk met de opkomst.

Zorg dat je erbij bent en zet deze datum alvast in je agenda:

Vrijdag 2 maart a.s.

20.00 uur in het dorpshuis

**DUS
KOM OP
MET DIE IDEEËN!**

Je kunt ze sturen naar:
koen_zijlmans@hotmail.com

Een avond
speciaal voor jongeren van Huisduinen

HERINNERING

aan JO VAN ANGEREN

Als je "dorpshuis" zei, had je het over Geert, z'n zonen Fred en Hannes, dochter Elleke en Jopie z'n vrouw. Geert voor de nachtelijke uurtjes en Jo voor de rest. Je wilt niet weten wat een werk ze verzet heeft voor het dorps-huis. Altijd in de weer en nooit op de voorgrond tredend. Een trouw lid van de damesclub, het Huisduiner koor en de sjoelclub (beroemde gooi: 88). En in een ver verleden ook nog de kinderclub op woensdagmiddag gedraaid. Kon er nog wel bij.

Ik herinner me een vakantie in Ierland samen met Geert en Jopie. Toen we bij een optreden van de Fureys vroeg aanwezig waren kon ze het weer niet laten.

Tafels klaar zetten, kledje neerleggen, koffie zetten voor de band. Haar hulp werd dankbaar aanvaard en natuurlijk zaten we vooraan.

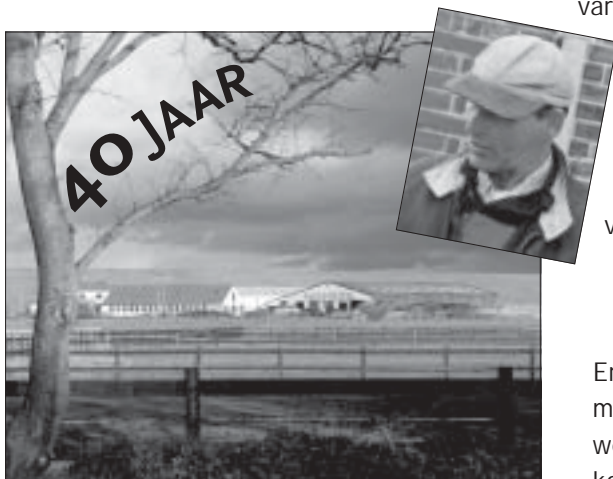

Geert is er niet meer en we moeten nu ook zonder haar.

We zullen Jo haar laconieke, humorvolle kijk op het leven heel, heel erg missen.

Anneke Dol

MANEGE BRUIN

20 Januari 1967 werd de overdekte rijbak bij Manege Bruin officieel in gebruik genomen, zodat dit jaar het 40-jarig jubileum van de manege kan worden gevierd.

De familie Bruin had een boerderij met varkens en koeien. Jan Bruin: "De ommekeer begon in 1962 toen mijn moeder op een advertentie schreef voor stalling van een circuspaard van Boltini, voor de winter.

Er kwamen er drie. Ze moesten in maart weer weg en in het voorjaar kocht mijn vader het eerste manegepaard, 'Bento'."

Vader Theo Bruin overleed in 1977, de koeien

en varkens gingen weg en op de huidige manege staan nu zo'n 75 paarden, waarvan er 35 van klanten zijn die hun dier stallen.

Jan, zus Marjan en moeder Tiny zijn de drie eigenaren van de manege. Plannen voor een tweede binnenbak heeft Jan al jaren, maar de gemeente heeft bezwaar tegen de bebouwing e.d.

Bij zo'n jubileum komen veel herinneringen bij Jan boven. En welke Huisduiner heeft geen indianenverhalen over de manegetijd! Terug in de foyer kent gezelligheid kennelijk geen tijd: het is alsof je niet bent weggeweest.

40 Jaar lang thuis bij de familie Bruin: van harte gefeliciteerd!

Met het oog op ...

*Ester Brinkman-Eggermond (33 jr)
woont 6 jaar in Huisduinen
Duinweg 10a*

Wat doet u zoal in het dagelijks leven?

Ik werk als manager Human Resources (hoofd personeelszaken) bij de Nuclear Research & consultancy Group (NRG). NRG heeft ongeveer 320 medewerkers werkzaam in Arnhem en Petten en richt zich op nucleair onderzoek en advisering voor overheid en bedrijfsleven. NRG is voorts de belangrijkste producent van radio-isotopen in Europa.

Man, kinderen, dieren?

2.5 Jaar geleden ben ik (in het huisduinerkerkje) getrouwd met Bart Brinkman. Bart is directeur van Govers. Sinds ruim een jaar zijn wij de trotse ouders van Anne.

Hobby's?

Ik sport graag. Een paar keer per week spin (fiets met een zwaar voorwiel) en zwem ik.

In de zomer zeilen we zoveel mogelijk met de zeilboot van mijn schoonvader. Daarnaast hebben we samen met Bart zijn zus en zwager (Annet Brinkman en Remco Ybema, die ook in Huisduinen wonen) een catamaran op het strand liggen waar we zo nu en dan mee varen.

Boek/film/muziek?

Ik vind het heerlijk om met een boek op de bank te zitten. De boeken die ik lees zijn van heel verschillende genres en auteurs. Een van de mooiste boeken die ik de laatste tijd heb gelezen, is 'Schaduw van de wind' van Carlos Ruiz Zaton.

U mag een ding in de wereld veranderen, wat zou dat zijn?

Dat we met meer respect met elkaar omgaan. De maatschappij wordt steeds individualistischer en mensen oordelen steeds vaker over anderen zonder zich goed in de ander verdiept te hebben.

Wat is uw band met Huisduinen?

Toen ik Bart leerde kennen woonde hij al op Huisduinen, net als zijn ouders en zus & gezin.

Zelf ben ik opgegroeid in Zwanenburg, dat ligt tussen Amsterdam en Haarlem in, onder de rook van Schiphol.

Toen we een paar jaar geleden op zoek waren naar een ander huis hebben we ook buiten Huisduinen gekeken, maar bleken meer aan het dorp verknocht te zijn dan we zelf beseften. Uiteindelijk hebben we alleen nog in Huisduinen gezocht. We hebben eerst drie jaar aan de Badhuisstraat 47 gewoond en daarna kwam dit huis te koop en hebben we flink verbouwd.

Onze tuin grenst aan de duinen en we proberen de tuin ook zoveel mogelijk in die stijl te laten begroeien. Dit zorgt ervoor, samen met het feit dat we brood en vogelvoer strooien, dat we geregeld bezoek krijgen van allerlei duinbewoners. Verschillende soorten vogels, waaronder fazanten komen dagelijks bij ons langs. In de wintermaanden krijgen we geregeld bezoek van een vos. We genieten ervan zo midden in de natuur te wonen. Zelfs Anne vindt het heerlijk om in haar kinderstoel voor het raam naar de vogels te kijken.

Zou u iets in Huisduinen willen veranderen?

Aan Huisduinen zelf zou ik niet veel veranderen. Hooguit de nieuwe invulling van plekken als het OS&O terrein en de plek waar de Branding stond versnellen. Tot op de dag van vandaag heb ik tijdens het wandelen het gevoel op vakantie te zijn. Ik geniet van het dorp en de omgeving.

Voordat ik moeder werd werkte ik fulltime en had niet veel contact met mensen uit het dorp. Nu ik doordeweeks vaker door het dorp wandel spreek ik meer mensen en begin ik me steeds meer inwoner van Huisduinen te voelen. Sinds de geboorte van Anne proberen we meer dan voorheen aanwezig te zijn bij de activiteiten die Huisduinerbelang organiseert. Ik schaam me er soms wat voor dat dat voorheen allemaal een beetje langs me heen ging.

Behalve een hoog gehalte aan windkracht 8 heeft ons dorp rust en ruimte, prachtige luchten en de vertrouwde stralen van de vuurtoren. Kinderen die er opgroeiden en weggingen, willen op een bepaald moment in hun leven weer terug. Huisduiners zijn gehecht aan hun dorp. Kees en Ank Laan-Dapper zijn er het levende bewijs van. Afkomstig van het platteland, zochten ze als jong stel een toekomst in dit dorp tussen zee en polder. Ze hadden nooit kunnen denken dat het voor altijd zou zijn.

„HET IS MOOI DAT HUISDUINEN ALTIJD EEN DORP GEBLEVEN IS”

Daar stond ze dan op het station van Den Helder. Als jonge boerendochter uit de Zijpe was Ank Dapper nog nooit in de marinestad geweest, laat staan dat ze van Huisduinen gehoord had. Haar verloofde Kees had gereageerd op de advertentie van Dorus Terra die hulp op de boerderij nodig had. Het leek wel wat, dan zouden ze kunnen trouwen. Maar Ank moest het er natuurlijk mee eens zijn. „Ga jij d'r ook eens kijken.”

Vlakbij de vuurtoren, had boer Terra gezegd. Ank Dapper keek bij het spoorwegstation om zich heen, zag inderdaad een rode toren in de verte en liep die richting uit. De Huisduinerweg was een paardenpad, dat gaf een vertrouwd gevoel. „Daar keek ik niet van op, want dat was ik thuis ook zo gewend. Maar toen ik het huisje zag, schrok ik wel even.”

Het is 53 jaar geleden. Ank Dapper, een nuchtere, sportieve meid, was als één van zeven kinderen opgegroeid op de oudste boerderij van de Zijpe (het Huys te Vroegh op, 1600). Kees Laan, uit een katholiek gezin van tien, kwam van een grote boerderij in 't Zand. Een harde werker met een droom: zelf boer worden. Maar thuis waren zeven zoons. En voor een bedrijf in de Noordoostpolder, waar ruimte was, moest je iemand hebben die borg wilde staan. Zijn vader wilde daar niets van weten. Dan maar als 'boerenknecht' beginnen in Huisduinen, wie weet.

Het echtpaar Laan, mevrouw op klompen: boerenafkomst verloochent zich niet.

HET KLEINE HUISJE

Nog steeds wordt het in de familie Laan 'het kleine huisje' genoemd. De landarbeiderswoning aan de Badhuisstraat 49 (later afgebroken en vervangen door het huidige woonhuis van Tesselaar Sr.) was inderdaad even schrikken voor mensen die de ruimte gewend waren. Piepkleine kamertjes, een schuurtje, een moestuin en overvolle waslijnen van drie zoon-tjes die kort na elkaar geboren werden. „Kees ging 's avonds buiten staan om lucht te happen, de muren kwamen op hem af”, vertelt Ank Laan lachend.

Herinneringen borrelen op uit een tijd, waarvan we later zouden zingen dat 'geluk heel gewoon was'. Versteelde sokken, badderen in de teil, gloeiende wangen bij de kolenkachel. Je wist niet beter, maar zo romantisch was het niet. Achteraf kan het echtpaar Laan

De (inmiddels afgebroken) landarbeiderswoning aan de Badhuisstraat.

Na een sneeuwstorm in de jaren vijftig. Kees Laan met zijn twee zoons Nico en Louis op de witte duintoppen.

zich erover verbazen, dat de kleine jongens in de jaren vijftig lopend (!) naar de rooms-katholieke kleuterschool aan de Javastraat gingen, terwijl er op het dorp toch ook een schoolje was. „Omdat de nonnen het wilden en dat deed je dan gewoon.“

Nee, het echtpaar heeft geen hekel aan de moderne tijd. Kees en Ank Laan hebben een realistische kijk op het leven. Je houdt de veranderingen immers niet tegen. Dat geldt ook voor de ontwikkeling van Huisduinen. Al is het erg jammer dat De Branding is afgebroken, de plannen voor bebouwing en daarmee ook het OS&O-terrein zijn goed, vinden ze, dat geeft ook anderen de kans om van het wonen in Huisduinen te genieten. „Natuurlijk is het te hopen dat de sfeer die er nog steeds is, zoveel mogelijk behouden blijft. Want dat is het mooie: Huisduinen is altijd een dorp gebleven.“

TROUW AAN HUISDUINEN

Vanaf het begin heeft het echtpaar Laan Huisduinen een warm hart toegedragen en actief deelgenomen aan het dorpsleven. Ook nadat er op boerderij Terra geen extra kracht meer betaald kon worden en het prille gezin gedwongen werd te vertrekken, bleven ze het dorp trouw. Kees Laan pakte alles aan, Hoogovens, een schillenwijk, 's zondags koeien melken. Tot hij – inmiddels bezitter van een eigen tractor met wagen – met zijn materieel in dienst kon komen bij aannemersbedrijf

L. van der Wal. Het gezin Laan verhuisde naar Badhuisstraat 108, een koophuis van 14.000 gulden. Destijds een berg geld. „Nu kost dubbel glas meer“, stelt Ank Laan vast.

Kees Laan werkte dertig jaar met veel plezier in de bouw, collega's beloonden hem met de bijnaam Kees Kiep vanwege zijn transportdiensten. Hij raakte via zijn werk betrokken bij bouwprojecten die Huisduinen zouden veranderen, het Beatrix-hotel, de kwadrantwoningen aan de Rembrandtstraat, noem maar op. Hij en zijn vrouw hadden niet alleen werklust en incasseringsvermogen meegenomen van hun plattelandsjeugd, ook 'ouderwetse' waarden als hulpvaardigheid en gemeenschapszin. Eigenschappen die later werden gehonoreerd met een koninklijke onderscheiding. En toch is het leven anders gelopen dan Kees Laan als jongeman voor ogen had. Hij moest afstand doen van zijn ideaal ooit zelf een boerenbedrijf te bezitten. Daar kan hij nog stil van worden. Gelukkig kijkt het knusse huis uit op de groene Huisduiner polder. „Hij is nog steeds een boer in hart in nieren“, zegt zijn vrouw. „Er kan niet iets aan de hand zijn op het land, met een koe of een schaap, of hij ziet het meteen.“

VERENIGINGSLEVEN

Dikke zeventigers zijn ze intussen, fit, actief en niet weg te denken uit het plaatselijke verenigingsleven. Toen het Huisduiner koor werd opgericht, werd Ank Laan meteen lid. „Van Engels tot Hindelooper schilderen, ik heb bijna aan alle cursussen in het dorps-huis meegedaan“, zegt ze lachend. De vroegere dans-

Feestje op een winterse dag, met de slee achter de tractor! Kees Laan was nooit te beroerd om met zijn tractor hand- en spandiensten te verrichten. Zo bracht hij jarenlang de badwagen van zwemvereniging Marsdiep naar de dijk.

(vervolg interview
fam. Laan)

avonden in het Badhotel, de gymclub, het jaarlijkse damesreisje, de kerstavond en de rommelmarkt: ze was erbij. En naast haar werk bij dokter Van Veen aan de Zeeweg, vijftien jaar lang, maakte ze tijd vrij om met een schoonmaakploegje vrijwilligsters het dorpshuis te laten blinken.

Volgens haar echtgenoot en een schare fans is Ank Laan een kei op het gebied van de West-Friese humor. Zonder haar voordracht in het sappige dialect is geen damesavond compleet. Al vindt ze dat het zoetjesaan wel mooi is geweest. „Ik begin het taaltje te verleren.“

Jaren '50. Samen op de foto met de zoons Nico, Louis en Kees. Later werd het gezin uitgebreid met twee meisjes, Karin en Anke.

Huisduiner Belang biedt u weer een lezing aan: de derde in de serie wetenswaardige 'beroepspraatjes'

ir. Hein Sabelis legt u alles uit over GPS (Global Positioning System)

GPS is langzamerhand niet meer weg te denken uit ons leven. Probeer nog maar eens een nieuwe auto te kopen zonder navigatiesysteem of een nieuwe mobiele telefoon of PDA zonder TomTom als extra gadget. De vraag rijst dan hoe afhankelijk we van GPS aan het worden zijn, maar ook welke nieuwe mogelijkheden GPS ons kan bieden.

Hoe werkt GPS eigenlijk?

Is GPS het enige systeem of zijn er meer keuzen mogelijk?

Welke ontwikkelingen kan je in de nabije toekomst verwachten?

Over deze zaken wil ik u graag wat meer vertellen.

H. Sabelis

of
u
nu
vist
zeilt
skiet
fietst
wandelt
of gewoon. . . .

..... wel eens wat meer
wilt weten over GPS

. . . kom dan
DONDERDAG 8 MAART

20.00 UUR

in het DORPSHUIS

door Huisduiners, voor Huisduiners!

STORM OVER HUISDUINEN door Jan Dop

Het is donderdag 18 januari en over Nederland raast een storm met windsnelheden van rond de 120 km/ per uur.

Via de journaals en weerberichten wordt iedereen gewaarschuwd om maar binnen te blijven.

's Middag om 15.00 heb ik een bespreking in Nogal Wiedus en het is er bomvol. Een aantal emmers op de grond geeft aan dat het dak problemen heeft met de verwerking van de grote hoeveelheid water. Het maakt het alleen maar nog knusser.

Het reguliere uitzicht vanuit Nogal Wiedus is altijd mooi maar vandaag is het echt bijzonder. Geweldig, het blijft mij boeien en ik kan er eindelijk naar blijven kijken.

Storm, hoge golven, veel voorover gebogen wandelaars, de golven komen tot over het gras, de bankjes op de dijk staan met hun poten in het water, de hond verderop ook. Veel autoverkeer op de Zeeweg. Wat een heerlijke sfeer.

Hier hou ik van dacht ik. Dat mogen we best wat vaker hebben. Om half vijf rij ik naar kantoor om te kijken of daar nog alles in orde is. De glaszetters op de nieuwbouw, hoe kan je het plannen op zo'n dag, zijn gestopt met hun werkzaamheden.

Thuis gekomen voltrekken zich de dagelijkse gewoonten vaak in dezelfde volgorde. Nette pak uit, vrijetijdskleding aan en aardappels schillen.

Natas is de (uitstekende!) kok bij ons thuis en doet de rest.

We genieten van de warme hap en de storm giert rond het huis en spreken af straks even naar de dijk te lopen.

We kleden ons op de te verwachten omstandigheden en merken op de Badhuisstraat dat het heftig is. Vanaf de Badhuisstraat tot onder aan de kluit loopt het nog redelijk,

maar dan begint het. Ongelofelijk. Ik besluit mijn bril af te doen. Waarom weet ik nog niet, het was een automatische handeling. Ik had pas een nieuwe en kon ook niets meer zien.

We proberen de trap bij het Beatrix Hotel op te lopen. Dat kost de nodige moeite, maar het is heerlijk. Boven op de dijk vinden we enige beschutting achter het schot.

Een gigantisch lawaai brengt met zich mee dat we elkaar niet verstaan. Je hoeft eigenlijk ook niks te zeggen.

Er komen steeds meer mensen. Sommigen nemen de trap en lopen richting zee. Dat kan alleen door je stevig vast te houden aan de reling. "Niet verder", hoor ik mij zeggen in gedachten.

Een van de mensen staat steeds met zijn arm omhoog. Hij heeft iets in z'n hand. Het blijkt een windsnelheidsmeter. "114 km/per uur", schreeuwt ie naar z'n vriend.

De golven komen nog hoger dan vanmiddag. De storm lijkt nog niet af te nemen. Ik ruik en proef het zout op m'n gezicht.

Ik geniet ervan. Ik heb het idee, dat mijn grijze massa onder mijn spaarzame haren wordt schoon gespoeld en ontdaan wordt van alle stof en overtollige, vaak ook onnodige, ballast.

We lopen naar Nogal Wiedus en drinken daar een lekker bakkie.

"Heerlijk Helders weer", hoor ik iemand zeggen. Ik kan dat alleen maar beamen.

We trekken onze jassen aan en lopen richting kustwachtoren. Net achter de slagboom lopen we,

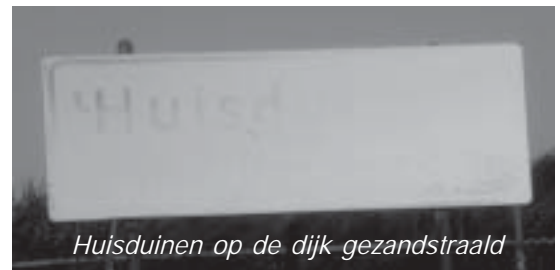
voorover dat mogelijk is, het tegelpad op richting de trap die naar zee loopt. Het is echt ongelofelijk en ik geniet met volle teugen. Fantastisch, wat een hoge golven en een herrie.

Volgens ons is de storm nu op zijn hoogtepunt en we lopen terug.

Op het parkeerterrein bij Nogal Wiedus komt een trekker aangereiden en schijnt met grote lampen op de golven. Wat een prachtig gezicht.

Het doet me denken aan die tijd dat ik in Nogal Wiedus woonde.

Toen waren er naar mij idee veel

vaker van dit soort stormen.

Het zeewater spatte uiteen op onze voorramen. In de kamer stond zo'n zwarte potkachel. Achter de kachel en in een mand daarnaast lag het hout. Juthout, door mijn vader gezaagd in hapklare brokken.

Met een haakje moest aan de bovenkant de deksel worden verwijderd om nieuw hout op het vuur te gooien. Wat een heerlijke sfeer was dat.

En diezelfde sfeer trof ik vandaag in Nogal Wiedus. Alleen miste ik de potkachel, de geur van hout en de warmte daaromheen.

Ik hoop echt dat die potkachel er binnenkort komt en die stormen ook.

Vrijdag 2 maart

Avond speciaal voor jongeren,
Dorpshuis, 20.00 uur.

Donderdag 8 maart

Presentatie GPS door Hein Sabelis
Dorpshuis, 20.00 uur.

Vrijdag 23 maart

Uitvoering Huisduiner Koor
Kerkje, 20.00 uur.

Zondagmiddag 25 maart

Uitvoering Huisduiner Koor
Kerkje, 15.00 uur.

Zaterdag 14 april

lerse Avond
Dorpshuis, 20.00 uur.

HUISDUINER KOOR

treedt op in het kerkje
'The Vessel to Tessel'

vrijdagavond 23 maart 20.00 uur
zondagmiddag 25 maart 15.00 uur

Entreekaarten zijn à € 4,- verkrijgbaar
bij Marianne Haarsma, Tillenhof 6

MAANDAG

elke
avond
**koor
bijlart
gym**

DINSDAG

elke
2e en 4e
avond
van de
maand
sjoelen

WOENSDAG

elke
ochtend
gym
+
koffie voor
iedereen

elke avond
bridge

DONDERDAG

elke
middag
bijlart

VRIJDAG

elke
1e en 3e
avond
vd maand
klaverjassen

elke laatste
avond
vd maand
bingo +

ZATERDAG

elke
2e en 4e
middag
van de
maand
kurken
v.a. 17 uur

AGGENDA

HUISDUINER KERK WORD OOK DONATEUR

Vrienden Beheer Huisduiner Kerk zoekt donateurs. Mede door hun steun kunnen wij het kerkje behouden en beheren en het karakteristieke gebouw een eigentijds plaats geven in Huisduinen.

Wij vragen u vriendelijk een bijdrage van minimaal € 12,50 over te maken op bankrekening 58 73 48 623 t.n.v. Stichting Beheer Huisduiner Kerk.

Na ontvangst van uw bijdrage ontvangt u een jaarpasje, waarmee u gratis toegang heeft tot de exposities in de Huisduiner Kerk.

Via de Huisduiner Krant, Helderse Courant en de huis-aan-huis bladen wordt u op de hoogte gehouden van de exposities. Voor het meest actuele overzicht kunt u ook het publicatiebord op de zijgevel van het kerkje raadplegen.

Namens het bestuur, alvast hartelijk dank!

Rob Dol, voorzitter

Isabella Buck, secretaris

Henk Everhardus, penningmeester

Luc v.d. Wal

Gerrit Seegers

